

УДК 346.93:005.334.4

Палкін А.О. аспірант спеціальності 081 Право**Науковий керівник: Шарая А.А., д.ю.н., професор кафедри конституційного та адміністративного права***(Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна)***ОКРЕМІ АСПЕКТИ ІСТОРИКО-ПРАВОВОГО СТАНОВЛЕННЯ
НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕДУР У СФЕРІ БАНКРУТСТВА**

Історико-правовий розвиток формування адміністративно-правового механізму публічного управління у сфері реалізації процедури банкрутства в Україні пов'язується із європейським вибором, врахуванням соціальних, національних особливостей та тенденцій функціонування сучасного суспільства.

При цьому нормативне регулювання адміністративно-правового механізму публічного управління у сфері реалізації процедури банкрутства відноситься до кола відносин, врегулювання яких відноситься до кола надзвичайно важливих, але при цьому і складних у встановленні їх змісту, їх об'єктно-суб'єктного змісту.

Проблематика історико-правового та методологічного розвитку нормативного регулювання вивчалась в публікаціях таких вчених, як О. М. Бірюков, В. В. Джунь, Т.В. Донченко, С.В. Донков, Б. М. Поляков, С.В. Жуков, В. В. Радзивілюк, П. Д. Пригуза, та інші.

Звернення до результатів здійснених наукових досліджень з питань регулювання процедур банкрутства дозволяє зробити висновок, що ряд вчених пов'язують виникнення таких норм із рядом стародавніх пам'яток права, саме законів Ману [1, с. 21–25]. Безумовно, ідея встановлення змісту процедур із врегулювання відносин, де один із суб'єктів є особою, яка є неспроможною виконати зобов'язання, які вона на себе поклала, з давніх часів була актуальною. Виникнення товарно-грошового обігу як базису виробничих відносин очевидно призводить до необхідності вирішення проблеми із встановлення нормативного змісту відносин із визнання особи банкрутом як особи, що неплатоспроможною. При цьому визначення змісту правовідносин, що виникають між неплатоспроможним боржником та кредитором відбувалась в різні історичні часи із застосуванням кола диференційованих способів.

Звернення дослідницької уваги до історичних пам'яток права дозволяє зробити висновок, що процедури визнання особи банкрутом відрізняються від сучасних підходів до її нормативного регулювання відсутністю наявності конкурсного підходу до їх реалізації. За часів Середньовіччя до боржників застосовувались жорсткі та кардинальні покарання та стягнення, включаючи і позбавлення волі, продаж у рабство, а також накладення боргових стягнень на близьких родичів боржника [2].

Отже, становлення процедур банкрутства пов'язується із виникненням пам'яток давньоримського права, де було закріплено засади конкурсного змагального процесу щодо розгляду справи про визнання особи неплатоспроможною. Варто акцентувати, що система приватного давньоримського права була рецепійована сучасними правовими системами. Однак звичайно за часів Середньовіччя відбувся занепад змагального процесу та його заміна на інквізиційний.

Список використаних джерел:

1. Бірюков О. М. Банкрутство: від римського *manus injectio* до транскордонних банкрутств. *Актуальні проблеми держави і права*. 2008. С. 21–25.
2. Донков С. Історичні аспекти становлення процесуальної незалежності арбітражного керуючого. *Публічне право*. 2022. № 4. С. 235–241. URL : <https://www.publichne-pravo.com.ua/files/48/27.pdf>